

A Pesti Központi Kerületi Bíróság (Magyarország) által 2013. november 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Martin Meat Kft. kontra Simonfay Géza és Ulrich Salburg

(C-586/13. sz. ügy)

(2014/C 71/04)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Martin Meat Kft.

Alperesek: Simonfay Géza, Ulrich Salburg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Unió Az Európai Unió joga, különösen az Európai Bíróság C-307/09 — C-309/09. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletében ⁽¹⁾ megfogalmazott munkaerő-átengedési definíció szerint munkaerő-átengedésről van-e szó, ha a megbízott kötelezettséget vállal, hogy saját munkavállalóival a megbízó vágóhídján, a tőle bérelt helyiségekben marha-feleket dolgoz fel és azokat piackész állapotú húscsomagokba csomagolja, és a megbízottat a feldolgozott hús kilogrammja után illeti meg díj, valamint a húsfeldolgozás minőségi hiányosságai esetén a húsfeldolgozás kikötött díjából eszközölt levonásokat a megbízottnak túrníe kell, figyelembe véve azt is, hogy a megbízott a fogadó államban kizárólag ugyanannak a megrendelőnek teljesít szolgált?
2. Az Európai Bíróság C-307/09 — C-309/09. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletének alapelve, miszerint a 2004. május 1. napján csatlakozott tagállamok csatlakozási szerződésai szerinti, a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó átmeneti rendelkezések idejére a munkaerő-átengedést korlátozni lehet, alkalmazandó-e olyan munkavállalók kiküldetésére is, akiket a munkaerő-átengedés keretén belül egy 2004. május 1. napján csatlakozott tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás Ausztriába küld ki, ha erre a kiküldetésre a csatlakozási szerződések szerint nem védett ágazatban kerül sor?

⁽¹⁾ A Bíróság (második tanács) 2011. február 10-i ítélete.

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2013. november 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(C-589/13. sz. ügy)

(2014/C 71/05)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Alperes: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az EK 56. cikket (jelenleg EUMSZ 63. cikket), hogy azzal ellentétes az olyan adóztatási rendszer, amely valamely osztrák magánalapítvány részesedések értékesítéséből származó tőkehozamaira és jövedelmeire vonatkozik, és amely a magánalapítványnak a belföldi egyszeri adóztatást biztosító „köztes adó” formájában történő adóztatását csak arra az esetre írja elő, ha valamely kettős adóztatás elkerülésére irányuló egyezmény alapján a magánalapítványi támogatás kedvezményezettje esetében a közvetlenül a támogatásokat terhelő tőkejövedelem-adó mentesítésére kerül sor?

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2013. november 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — „go fair” Zeitarbeit OHG kontra Finanzamt Hamburg-Altona

(C-594/13. sz. ügy)

(2014/C 71/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: „go fair” Zeitarbeit OHG

Alperes: Finanzamt Hamburg-Altona

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 132. cikke (1) bekezdése g) pontjának értelmezése kapcsán:

- a) Gyakorolhatja-e valamely tagállam a szociális jellegű intézmény elismerése tekintetében számára biztosított mérlegelési jogkört akként, hogy bár elismeri azokat a személyeket, akik szolgáltatásaikat társadalombiztosítási és ápolási biztosítási pénztáraknak nyújtják, de nem ismeri el azt a szakápoló személyzetet, amely a szolgáltatásait közvetlenül az ápolásra szoruló személyek részére teljesíti?
- b) Amennyiben a szakápoló személyzetet szociális intézményként el kell ismerni: a szakápoló személyzetet elismert ápolási intézményeknek (fogadó intézményeknek) kölcsönbe adó munkaerő kölcsönző cég elismerését is maga után vonja-e a kölcsönbe adott személyzet elismerése?
2. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 134. cikke a) pontjának értelmezése kapcsán:

Elengedhetlen-e a fogadó intézmény (kölcsönbe vevő) ápolási szolgáltatásainak teljesítése céljából szakápoló személyzet rendelkezésre bocsátása a szociális gondozással és szociális biztonsággal szorosan összefüggő ügyletek teljesítéséhez, ha a fogadó intézmény személyzet nélkül nem működhet?

(¹) HL L 347., 1. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-364/10. sz., Duravit AG és társai kontra Európai Bizottság ügyben 2013. szeptember 16-án hozott ítélete ellen a Duravit AG és társai által 2013. november 25-én benyújtott fellebbezés

(C-609/13. P. sz. ügy)

(2014/C 71/07)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (képviselők: U. Soltész és C. von Köckritz ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbezők kérelmei

1. A Bíróság helyezze hatályon a Törvényszék (negyedik tanács) T-364/10. sz. ügyben 2013. szeptember 16-án hozott ítéletét, amennyiben az elutasította a fellebbezők keresetét;

2. a Bíróság az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján teljes egészében semmisítse meg a 2010. június 23-i C(2010) 4185 végleges (COMP/39.092 — fürdőszobafelszerelések ügy) európai bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését, 2. és 3. cikkét a felperesekre vonatkozó részében;
3. másodlagosan (a 2. kereseti kérelemhez): a Bíróság törölje vagy jelentősen csökkentse a fent említett határozatban a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság összegét;
4. harmadlagosan (a 2. és 3. kereseti kérelemhez): a Bíróság utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a Bíróság ítéletében foglalt jogi megítélésnek megfelelő újbóli határozathozatal céljából;
5. minden esetben a Bizottságot kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban a fellebbezőknél felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők fellebbezésük alátámasztására összesen hat jogalapot hoznak fel.

Először is úgy vélik, hogy a Törvényszék megsértette az 1/2003 rendelet 31. cikkét, az ártatlanság véelmét és a tisztességes eljáráshoz való jogot (az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta) 52. cikke (3) bekezdésével együttesen értelmezett 47. cikke és 48. cikkének (1) bekezdése, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EEJE) 6. cikkének (1) és (2) bekezdése), mivel a megtámadott határozat tekintetében megtagadta a kifejezetten kért korlátlan felülvizsgálatot, a Bizottság ténybeli és jogi megállapításai tekintetében azok helytállóságát vélelmezte, és nem merítette ki kellő mértékben mérlegelési jogkörét a bírságösszeg megállapítása során.

Másodszor a fellebbezők szerint a Törvényszék megsértette az EUMSZ 263. cikket, a hatékony jogorvoslathoz való jogukat (a Charta 47. cikkének (1) bekezdése) és a fegyveregyenlőség elvét, amennyiben a jogszerűségi felülvizsgálatot nem kellő mértékben gyakorolta és annak korlátait a rovásukra túllépte.

Harmadszor a fellebbezők szerint a Törvényszék az ügyiratok tartalmát több szempontból, ügydöntő jelleggel elferdítette, ennek következtében jogi hibát vétett és megsértette a bizonyítási eljárás elismert elveit.